

er der fuldkommen Frihed for al Handel med udenlandsk Korn. Det er en af de største Svagheder ved dette Kornlovsforslag, at det baandlægger og monopoliserer Handel med dansk Korn, medens derimod Handel med udenlandsk Korn er fuldkommen fri. Der er her en Brist i det sindrigt og komplicerede System, der vil komme til at straffe sig. Der er jo Tale om Aflevering af Rug og Hvede til en fast Pris og om Bestræbelser, som af Venstres Ordfører er skildret i lignende Udtryk som af Landbrugsministeren, for at sikre, at Vaarkornets Pris ikke kommer til at overstige Vinterkornets Pris; altsaa en bevidst Baandlæggelse fra Statens Side af den frie Handel med dette Korn. En Udførselsindretning har den højtærede Landbrugsminister udtænkt, som skal tjene til at hindre Vaarkornets Prisstigning. Denne Udførselsindretning indeholder en meget kraftig Afgift paa Eksporten, og i hele Systemet indgaar jo yderligere Salg af dansk Korn til Udlandet for Statens Regning og med beregnet Fortjeneste for Staten, noget, vi kender fra den allerstrengeste Krigstid, da Salg til Norge fandt Sted og man i det kommende Aar planlagde videre Salg til Norge, hvilket imidlertid ikke kunde komme i Stand, fordi der ikke var Korn nok. Naar denne Lov derfor af den højtærede Minister betegnes som en Afviklingslov henimod friere Omsætningsforhold, kan jeg ikke i dette Forslag finde noget, hvorpaa Ministeren begrundet denne Betegnelse. Paa ingen Maade er denne Lov en Afviklingslov. Det er en Lov, som er fremsat af Landbrugsministeren efter en nøjere Undersøgelse af den nuværende Situation, og som bygger op særdeles stramme Forhold og derfor nødvendigvis koncentrerer Magten paa et enkelt Sted. Jeg gaar dog ud fra, at det kun er en Forglemmelse, naar den højtærede Minister uafsladelig i Forslaget kun bruger Vendingen: „Landbrugsministeren bemyndiges til“... og har glemt den Tilføjelse, der findes i de sidste Kornlove og enten har Formen: „efter Tilslutning fra Finansudvalget“ eller: „efter Forhandling med det nedsatte raadgivende Udvalg“. Jeg kan ikke tro, at det er den højtærede Landbrugsministers Mening, at Rigsdagen ikke skal have nogen Medindflydelse paa de vidtrækkende Dispositioner, som er samlede i hans Haand. Jeg maa formode, at det kun er en Forglemmelse, og jeg vil tillade mig at anbefale, at der overalt i Kornloven indsættes de samme Bestemmelser, som fandtes i de tidligere angaaende Finansudvalgets og raadgivende Organers Medvirkning, i det

Haab, at den højtærede Minister da vil give sin Tilslutning dertil.

Det er jo ingen Forglemmelse, at den raadgivende Institution ikke er blevet det Kornudvalg, for hvilket det ærede Medlem Hr. Hedegaard for Tiden er Formand, thi den højtærede Minister har udtrykkelig sagt, at han mener ikke at have Brug for dette Udvalg. Hr. Hedegaard, Venstres Ordfører, lod dog skinne igennem Muligheden af, at der kunde være Ønsker her paa Rigsdagen om et saadant Udvalg, og jeg vilde ganske understøtte en saadan Tanke, thi vel sagde den højtærede Minister, at han selvfølgelig vilde raadføre sig med Organisationerne, og han kendte godt Vejen dertil. Men den højtærede Minister ved jo, at Organisationerne netop for disse Sagers Vedkommende har ønsket at komme til at forhandle med Regeringen gennem bestemt udpegede Udvalg sammensat paa den ene eller anden Maade, og det er ogsaa klart, at hvis Landbrugsministeren skal forhandle med Organisationerne om vigtige Spørgsmaal, der kræver en hurtig Afgørelse, vil den sædvanlige Vej, en Skrivelse forelagt Landboforeningerne eller det af dem støttede Landbrugsraad og en Forelæggelse for de samvirkende Husmandsforeninger, kræve mere Tid og være mere omstændelig og i det hele mindre hensigtsmæssig end Forhandling med et Udvalg for disse to store Hovedorganisationer. Jeg ved ikke, om det er Hensynet til Landmandsforeningen, som gør, at den højtærede Minister vil se at komme af med det Udvalg, som er nedsat med Tilslutning fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, men jeg kan ikke se, at Landmandsforeningen, saaledes som Forholdene ligger, saaledes som det hele organisatorisk har udviklet sig her i Landet, har noget absolut Krav paa at være repræsenteret i et saadant Udvalg; naar Landboforeningerne og Husmandsforeningerne har deres Repræsentation i Udvalget, maa det være tilstrækkeligt. Jeg maa derfor mene, at det vil være ønskeligt, at det raadgivende Organ for de store Landboorganisationer bliver opretholdt, og hvis det ærede Medlem Hr. Hedegaard, som antydede, at hvis det skulde opretholdes, kunde der gives dette Udvalg mere Indflydelse, kan og vil udforme denne Tanke, vil der fra min Side intet være i Vejen for at anbefale den. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at i den Tid, hvor det har arbejdet, har det væsentlig faaet Sagerne forelagt til Efterretning. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem sigter til; paa et af de afgørende Spørgsmaal, som flere Gange har været